

“Lev som lysets børn, for lysets frugt er lutter godhed, retfærdighed og sandhed” (Ef. 5:8-9)

Paulus skriver til menigheden i Efesos, en stor og fornem by, han havde levet i, og hvor han havde døbt og forkyndt evangeliet.

Han sidder formentlig i fængsel i Rom, omkring år 62. Han befinder sig i en vanskelig situation, men skriver alligevel til disse kristne, ikke så meget for at løse deres problemer som menighed, som for at forkynde om skønheden i Guds plan for den gryende kirke.

Han minder efeserne om, at de gennem dåbens og troens gaver er gået "fra at være i mørke" til at "være i lyset", og han opmuntrer dem til at opføre sig i overensstemmelse hermed.

For Paulus handler det om at gå en vej, om hele tiden at lære Gud og hans vilje til kærligheden bedre at kende. Det betyder hver dag at starte på en frisk.

Han ønsker derfor at opfordre dem til i deres daglige liv at følge det kald, de har modtaget: at følge Faderens eksempel "som hans kære børn", i hellighed og barmhjertighed.

“Lev som lysets børn, for lysets frugt er lutter godhed, retfærdighed og sandhed”

Også vi kristne i det enogtyvende århundrede er kaldet til at være lysets børn. Men nogle gange føler vi os uegnede på grund af vores begrænsninger eller på grund af ydre omstændigheder. Hvordan kan vi med håbet i behold komme videre på trods af de mørke skyer og den usikkerhed, der nogle gange synes at styre os?

Paulus fortsætter med at opmuntre os: Det er Guds ord omsat i livet, der giver os lys og sætter os i stand til at "stråle som himmellys" i denne fortabte verden.¹ "Hver mand, hver kvinde kan, som en anden Kristus, yde et specifikt bidrag på alle områder af menneskelig aktivitet, inden for videnskab, kunst, politik. Når vi modtager hans ord i os, kommer vi mere og mere på bølgelængde med hans tanker, hans følelser, hans lærdom. Hans ord oplyser alt hvad vi gør, det afretter og styrer alle aspekter af vores liv.

Vores "gamle menneske" er altid parat til at trække sig tilbage i sin private sfære, til kun at beskæftige sig med sine egne småinteresser, til at glemme de mennesker, der krydser vores vej, og til at ignorere det fælles bedste og vores omgivelseres behov.

Så lad os genoptænde kærlighedens flamme i vores hjerter. Så vil vi se os omkring med nye øjne og forstå, hvad der er brug for.”²

“Lev som lysets børn, for lysets frugt er lutter godhed, retfærdighed og sandhed”

Når evangeliet efterleves individuelt og kollektivt, bringer det håb og styrker den sociale sammenhængskraft. Selv når katastrofer som Covid forårsager lidelse og øger fattigdommen.

Jun fra Filippinerne fortæller om en ødelæggende brand mens pandemien var på sit højeste, hvor mange familier mistede alt: "Selvom vi er fattige, havde min kone Fiore og jeg et stort ønske om at hjælpe. Jeg drøftede situationen med den motorcykelklub, som jeg er medlem af, selvom jeg vidste, at de havde problemer ligesom vi. Men det har ikke forhindre dem i at hjælpe. Vi samlede konserver, spaghetti, ris og andre madvarer til brandens ofre.

Ofte var min kone og jeg fortvivlede over hvad fremtiden ville bringe, men vi huskede altid sætningen fra evangeliet: 'Den, der vil frelse sit liv, skal miste det; men den, der mister sit liv på grund af mig og evangeliet, skal frelse det.'³

Selvom vi ikke er rige, tror vi stadig, at vi altid har noget at dele på grund af kærligheden til Jesus i den anden. Og det er denne kærlighed, der hjælper os til at fortsætte med at give oprigtigt og i tillid til Guds kærlighed.”

Det handler altså om at lade sig oplyse i hjertets dyb. Denne vejs gode frugter – godhed, retfærdighed og sandhed – er Gud velbehagelige, og de bliver, i højere grad end mange ord, et vidnesbyrd om evangeliets gode liv.

Og lad os ikke glemme den støtte, vi modtager fra alle dem, som vi deler denne livsrejse med. Det gode, vi modtager, den gensidige tilgivelse, vi oplever, de materielle og åndelige goder vi deler med hinanden. Det er alle værdifulde gaver der giver os håb og gør os til vidner.

Jesus har lovet: "Jeg er med jer alle dage indtil verdens ende." Han, den Opstandne, er kilden til vores kristne liv; han er altid med os i vores fælles bøn og i gensidig kærlighed. Han varmer vores hjerter og oplyser vores sind.

Letizia Magri og livets ordets team

¹ Se Ef. 5:1

² Se Fil. 2:15.

³ Chiara Lubich, *Livets ord september 2005*.